

Özür Faşizmi

İçeriği Yazan: [Osman BUDAK](#) [1] Zaman: Paz, 11/01/2009 - 07:00

Yazar: Osman BUDAK

“Taraf” olacakları konularda “radikal” bir şekilde emperyalist saflarda taraf olan sahte aydınlar, bu sefer de geleneklerini bozmadan emperyalist odakların sıklıkla koz olarak kullandıkları “Ermeni Soykırımı” iddialarında da kendilerine yakışır cephelerde saf tutmayı sürdürüyorlar. Gerçi, haklarını yememek lazım. Soykırım ifadesi yerine “katliam” ya da “yaşanan acı olaylar” ifadelerini kullanmaya başlamışlar. Onlar açısından değerlendirecek olursak bu da büyük bir gelişme. Kendilerini kutlarım...

Kendilerine aydın diyen bu bir grup insan profiline bakınca, ilginç noktalar gözümüze çarpıyor. Ulusal hiçbir değeri savunmayan; bu değerleri savunan, ayakları yere değen gerçek aydınların bol dalgalı Amerikan operasyonlarıyla içeri atılmalarına alkış tutan ve en önemlisi, milli kimliklerini kabul etmeyen, kendilerini dünya vatandaşı gören bu insanlar acaba hangi sıfatla Ermenilerden özür dilemekteler?

Öyle değil mi? Bazı acı olaylar yaşandıysa ve buradaki muhatap Türkler ise özür dilemesi gerekenler bu kimliğe sahip insanlardır, diye düşünmek gerekir. Tezat bir durum gibi geliyor.

Oysa tezat hiçbir yan yok aslında. Emperyalizmin çıkarları doğrultusunda milli kimliklerini reddedenler, söz konusu yine emperyalistlerin çıkarları olunca; gayet de bu kimliği kabul edecekler. Hatta bıraksanız en faşisti de yine bunlar olur; nasıl 80 öncesi solcu olup, 80 sonrası neo-liberal oldularsa. Tarihsel huy diyerek geçelim.

Hümanizm, emperyalizme karşı çıkmaktır<?xml:namespace prefix = o />

Hadi onlar emperyalizmin satılık kalemleri oldukları için özür diliyorlar. Peki, gerçekten de samimi, hümanist duygular besleyerek imza atan kişileri nasıl açıklayabiliriz?

Bu konuda samimi olan insanlar için hümanist sözcüğünü kullanmayı pek doğru bulmuyorum. Özünde hümanist olabilirler, ama madem kendini aydın olarak niteliyorsun, o zaman bu iddiaların altındaki emperyalist emelleri görmek durumundasın. Ve emperyalizme hizmet, dünyanın hiçbir yerinde hümanizm olarak kabul görmez.

O yüzden bu imzayı atan insanları hümanist olarak nitelendirmek hata olur. Gerçek hümanist kimdir dersiniz; gerçek hümanistler, “özür dileme” imzaları toplayarak özür dilenecek hiçbir şeyin olmadığını, bunun emperyalist odaklarca nasıl kullanıldığını görerek bu duruma tepki koyan gençlerdir. Gerçek hümanistler, bu tür kötü niyet taşıyan kampanyaları kabul etmeyerek iki ulus arasındaki kini ve nefreti, ortaçağ artığı “kan davası” duygularını sıcak tutmaya karşı direniş gösteren Kemalistlerdir.

Hocalı Katliamı antitez olamaz

Malum aydınlar, Ermeni meselesinde Türk tarafına saldırırken, Türk tarafından ilginç savunmalar geliyor. Deniyor ki; “Evvela onlar Hocalı Katliamı’nı kabul etsinler!” Bu savunma refleksini elbet anlıyoruz; ama bunu söyleyen insanlarımız Hocalı Katliamı kabul edilirse, Ermeni Tehciri’ni bir soykırım olarak kabul edecekler mi? Olayı “biz kestik ama onlar da kesti” düzlemine taşımanın Türk tezi açısından yararlı bir yanını göremiyorum.

Bunun yanında Hocalı’da yaşananlar ya da ASALA’nın yarattığı terör elbette acıdır. Hatta bir soykırım varsa, belki de bunlardır.

TC, Osmanlı'nın siyasal mirasçısı değildir

1915'de Osmanlı'nın Türklerden ibaret olduğunu inkâr edemeyiz. Böyle bir çabamız da yok zaten. Yine aynı şekilde Mustafa Kemal'in bir Osmanlı subayı olduğunu da kimse gizlemeye çalışmıyor. Buna imkân da yok. Hatta o dönemlerde Osmanlı'nın hiç olmadığı kadar Türk olduğunu dahi söyleyebiliriz; çünkü Fransız Devrimi ile başlayan dağılma sonucu, sadece Türkler kalmıştır. Osmanlı, Balkan isyanları ile Osmanlıcılığı, Arap isyanları ile İslamcılığı bırakmış ve geriye zorunlu olarak Türkçülük kalmıştır.

Türkçülük hareketi ne kadar Osmanlı içerisinde gelişse de, Türkiye Cumhuriyeti devleti ne kadar Osmanlı içerisinde filizlense de resmîyeti elden düşürmemek gerektiği kanaatindeyim.

Türkler, Osmanlı'nın kültürel mirasçıları olabilirler. Ama bu kesinlikle siyasal mirasçıları olduğu anlamına gelmez. Zaten durum da tam tersidir. Türkiye Cumhuriyeti devleti Osmanlıya "rağmen" kurulmuştur. Giriştiği devrim hareketleri ile de Osmanlı'nın geri feodal yapısını parçalamaya girişmiştir. Osmanlı o dönem yarı-feodal bir din-tarım imparatorluğudur. Türkiye Cumhuriyeti ise demokratik, laik, sosyal bir hukuk devletidir. Görüldüğü gibi siyasal olarak herhangi bir miras söz konusu değildir. Bu sebeple Türklerin bu konuda meşgul edilmeleri bile yersizdir. Ama gelin de bunu bizim "hümanist" aydınlarımıza anlatın!

Ermeni iddiaları neye hizmet ediyor?

Hakikaten aydın olan, oturur bu iddiaların yaratabileceği etkiyi ve toplumsal içeriğini düşünür. Bu iddiaların "senin deden benim dedemi öldürdü; o yüzden bundan sen sorumlusun" mantığı ilkel çağlardan kalma, dar kafalı, kabile kültüründen kalma gerici bir anlayıştır. Bu, bireysel kan davası anlayışından dahi daha geridedir. Zira olay artık bireyi aşmış, ulusa mal olmuştur.

Çok modern ülkelerde yaşayan Ermeni diasporası, acaba neden bu kadar gerici bir anlayışı savunmaktadır?

Yoksa bölgeye yönelik "büyük" ve "genişletilmiş" bazı projeleri mi bulunmaktadır?

Peki, ya bu projelerin Eşbaşkanı kimdir?

Vallahi ben demiyorum, kendisi söylüyor!

iletisim@politikadergisi.com [2]

[Bu yazı, Politika Dergisi Sayı 11'de yer almıştır. Tüm fazladan özellikleri ile özgün sayıyı indirmenizi öneririz. Sayı 11'i indirmek için [buraya tıklayınız](#). [3]]

Yorumlar

- [Toplumsal](#) [4]

Kaynak URL (19/05/2024 - 23:07 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/ozur-fasizmi>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/osman-budak>

[2] <mailto:osman.budak@politikadergisi.com>

[3] <http://www.politikadergisi.com/sites/default/files/PD11.zip>

[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>